

1 kontakt

med

B A P T I S T K I R K E

Nr. 5
August
September
2009

AT VÆRE SMUK

Min far siger, at jeg er *enormt smuk*. Jeg spekulerer på, om jeg virkelig er det.

At være *enormt smuk*... Sara siger, at så skal man have smukt, langt, krøllet hår ligesom hun har. Det har jeg ikke.

At være *enormt smuk*... Jesper siger, at så skal man have perfekte hvide, lige tænder ligesom han har. Det har jeg ikke.

At være *enormt smuk*... Jessica siger, at så kan man ikke have nogle af de små brune prikker, som man kalder fregner, i ansigtet. Det har jeg.

At være *enormt smuk*... Mark siger, at så skal man være den klogeste i syvende klasse. Det er jeg ikke.

At være *enormt smuk*... Steffen siger, at så skal man kunne fortælle de sjoveste vitser på hele skolen. Det kan jeg ikke.

At være *enormt smuk*... Laura siger, at så skal man bo i det fineste kvarter i byen og i det flotteste hus. Det gør jeg ikke.

At være *enormt smuk*... Mattias siger, at så skal man kun gå i det smarteste tøj og i de mest populære sko. Det gør jeg ikke.

At være *enormt smuk*... Sandra siger, at så skal man komme fra en perfekt familie. Det gør jeg ikke.

Men hver aften, når jeg skal i seng, giver min far mig et stort knus og siger: 'Du er *enormt smuk*, og jeg elsker dig.'

Min far må vide noget, som mine venner ikke ved...

Og det glædelige er, at din himmelske far ser, at *du* er smuk, uafhængigt af, hvordan du i øvrigt ser ud.

Det giver overskud og glæde til at se på andre med samme kærlige blik. Læs mere inde i bladet om, hvordan Moder Teresa fik Guds nåde til at se det smukke - ja Jesus Kristus selv - i selv de mindste og mest foragtede. De "fattigste af de fattige", som hun kaldte dem. Og det glædelige er, at det syn på hinanden kan vi alle få.

Du er *enormt smuk*, og jeg elsker dig

Når du vil bede...

Matt. 6,6

DU HOLDER MIG FAST

Som regnen skjuler stjernerne og efterårstågerne bakkerne, som skyerne dækker himlens blå, således skjuler min skæbnes mørke hændelser dit ansigts lys for mig. Og dog ved jeg, at din hånd holder mig fast i mørket - og det er mig nok. For snubler jeg end på min vej, falder du dog aldrig.

Gælisk bøn

Herre, du viser os frihedens vej. Fri er kun den, som kan tjene, den, som i kærlighed glemmer sig selv, den, som fik tilgivet meget. Vis os da vejen, du frihedens Herre, og giv os mod til at gå den!

Tore Littmarck

AUGUST

Barmhjertige Gud, når vi lytter til din Hellige Ånd vil vi gerne forblive i en sådan tillid, at vi i enhver situation kan overgive os til dig.

SEPTEMBER

Hellige Ånd, Du Nærværets Mysterium, du kommer altid til os. Du forbliver i vor sjæls allerinderste, og du vækker en længsel i os efter fællesskab med dig.

Broder Roger af Taizé

Hvem er Jesus for mig?

En gang Mother Teresa lå på sygelejet skrev hun denne bøn, som svar på spørgsmålet: Hvem er Jesus for mig?

Jesus er...

Ordet, som blev kød.

Livets Brød.

Offeret for mine synder på korset.

Det offer, der bliver bragt ved messen for verdens og for mine synder.

Ordet - som skal tales.

Sandheden - som skal siges.

Vejen - som skal gås.

Lyset - som skal tændes.

Livet - som skal leves.

Kærligheden - som skal elskes.

Glæden - som skal deles.

Offeret - som skal bringes.

Freden - som skal gives.

Livets Brød - som skal spises.

Den Sultne - som skal have mad.

Den Tørstige - som skal vederkvæges.

Den Nøgne - som skal klædes.

Den Hjemløse - som skal indbydes.

Den Syge - som skal helbredes.

Den Ensomme - som skal elskes.

Den Uønskede - som skal ønskes.

Den Spedalske - hvis sår skal vaskes.

Tiggeren - som man skal give et smil.

Den Fordrukne - som man skal lytte til.

Den Retarderede - som skal beskyttes.

Den Lille - som skal omfavnes.

Den Blinde - som skal ledes.

Den Stumme - på hvis vegne

man skal tale.

Krøblingen - som man skal følges med.

Narkomanen - som man skal vise venskab.

Den Prostituerede - som man skal beskytte mod farer og vise venskab.

Fangen - som skal besøges.

Den Gamle - som skal tjenes.

Hvis du vil læse...

.. så er Moder Teresa: "Kom og vær mit lys. Helgenen fra Calcuttas private breve og notater" en ret unik bog.

Den beskriver i detaljer, hvordan Moder Teresa blev kaldet af Gud til at begynde det berømte arbejde med at "bringe lys" til de, der lever i Calcuttas slum. Siden følger vi nøje med i, hvordan hendes kirkelige foresatte tøvede med at lade hende begynde arbejdet.

Da hun (endelig) var kommet i gang, levede hun 50 år i et åndeligt mørke, uden hverken at høre Gud tale eller erfare hans nærvær. Kun løftet, hun havde givet, en stor ydmyghed og sagtomdighed, holdt hende gennem årene fast på, at det var denne mission, hun skulle udføre.

Sidste del af bogen får vi et indblik i, hvordan hverken berømmelse eller den store "succes" på noget tidspunkt påvirkede hende. Det massive åndelige mørke gjorde det klart for hende, at det alene var Guds værk.

Det er en bog noget for sig selv. Det tog mig hele 5 mdr. langsomt at kæmpe mig gennem de mange detaljer, alligevel på en mærkelig måde så fængslende læsning, at jeg heller ikke kunne lægge den fra mig. En unik beretning.

Poul A. Beck

Kristeligt Dagblads Forlag 370 Sider. Kr. 299

kontakt Kirkeblad for 9 danske baptistmenigheder 100. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 8662 9198, c@rstens.eu

Tryk: V-Print, Holstebro

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S

Tlf.: 3259 0708 - Telefoni: mandag - fredag kl. 10-15

Fax: 3259 0133 - E-mail: info@baptist.dk

Du gjorde det mod mig

Den 11. december 1979 modtog Moder Teresa Nobels Fredspris. Jeg kan huske, hun fik den pris. Jeg var dengang 18 år. Jeg kan huske det af 2 grunde. Fordi jeg så det på TV, og fordi søndagen efter var min daværende præst stærkt berørt, ja meget lidenskabeligt engageret over, at Moder Teresa for øjnene af verdens TV seere havde aflagt sit kristne vidnesbyrd, som jeg tydeligt husker, at han beskrev det. Hans stærke passion over indholdet var nok det, der gjorde et dybeste indtryk. Flere gange har jeg tænkt, hvad mon hun egentlig sagde? Her er noget af indholdet. Læs selv, om det så mange år efter stadig kan berøre os i det rige vesten.

Det var om sine fattige, at hun talte til et opmærksomt publikum, da hun modtog Nobels Fredspris og udfordrede alle de tilstedeværende til at lede efter dem, der levede i den smertelige fattigdom som uønskede, uelskede eller uden omsorg fra deres egne. Hvis man begyndte derhjemme med at elske og vise omsorg for hvert menneske, kunne alle være en »kærlighedens missionær«, sagde hun. Gennem ydmyg kærlighed og tjeneste kunne de opdage Jesu ansigt i den nødlidendes bedrøvelige forklædning.

[Jesús] gør sig selv til den sultne, den nøgne, den hjemløse, den syge, den fængslede, den ensomme, den uønskede, og han siger: »Det har du gjort mod mig.« Han hungrer efter vores kærlighed, og det er vores fattiges hunger. Det er den hunger, som du og jeg må finde, den er måske i vores eget hjem ...

Jeg... [besøgte] et hjem, hvor der boede en del gamle forældre ... Jeg så, at i det hjem havde de alting ... men alle sad og så hen mod døren ... Og jeg vendte mig imod søsteren, og jeg spurgte: ... Hvordan kan det være, at disse mennesker, som har alting, hvorfor sidder de alle sammen og ser hen mod døren, hvorfor smiler de ikke? Jeg er så vant til vores folks smil, selv de døende smiler.

Og hun sagde: »Sådan er det næsten hver dag ... De håber, at en af deres sønner eller døtre kommer og besøger dem. De lider, fordi de er blevet glemt.« ... Det er her, kærligheden kommer ind... Måske har vi nogen i vores familie, som føler sig ensom, som føler sig syg, som føler sig bekymret ... Er vi der til at tage imod dem? ...

Jeg blev overrasket i Vesten over at se så mange unge drenge og piger tage stoffer, og jeg prøvede at finde ud af hvorfor ... »Fordi der ikke er nogen i familien til at tage sig af dem.« Far og mor er så travle, at de ikke har tid ... Barnet går rundt på gaden og bliver rodet ud i noget ... Det er den slags ting, der ødelægger freden.

Men jeg føler, at det mest ødelæggende i dag er abort, fordi det er en direkte krig, direkte mord begået af moderen selv. Og vi læser i Bibelen, for Gud siger meget tydeligt: »Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte? Selvom de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig. Se, i mine hænder har jeg tegnet dig.« (Es 49,15) Det ufødte barn er tegnet i Guds hånd ...

Mange mennesker er meget, meget optaget af børnene i Indien, af børnene i Afrika, hvor der dør mange, måske af fejlernæring, af sult osv., men der dør millioner, fordi moderen vil det. Og det er den største ødelægger af freden i dag. For hvis en mor kan slå sit eget barn ihjel, hvad forhindrer så mig i at slå dig ihjel, og dig i at slå mig ihjel? Der er ikke noget, der hindrer ... Lad os sørge for i år, at hvert eneste barn, født eller ufødt, er ønsket ... Har vi virkelig gjort børnene ønskede? ...

Vi samlede en mand op fra rendestenen, halvt ædt op af orme, og vi tog ham med hen til hjemmet: »Jeg har levet ligesom et dyr på gaden, men jeg kommer til at dø som en engel, elsket og omgivet af omsorg.« Og det var så vidunderligt at se storheden hos den mand, der kunne sige sådan, som kunne dø sådan uden at bebrejde nogen, uden at forbande nogen, uden at sammenligne. Ligesom en engel - det er vores folks storhed.

Og det er derfor, vi tror på det, Jesus har sagt: »Jeg var sulten, jeg var nøgen, jeg var hjemløs, jeg var uønsket, uelsket, uden omsorg - og I gjorde det mod mig.«

Moder Teresa havde stor medfølelse med dem, som følte sig forkastede og uønskede: de glemte forældre, som sad alene tilbage på et alderdomshjem; den ensomme unge, hvis familie ikke tog sig af ham eller hende, og især det ufødte barn.

(Fra bogen: Kom og vær mit lys side 275)